

Carles Capdevila

OLÍMPIC CIRCUS

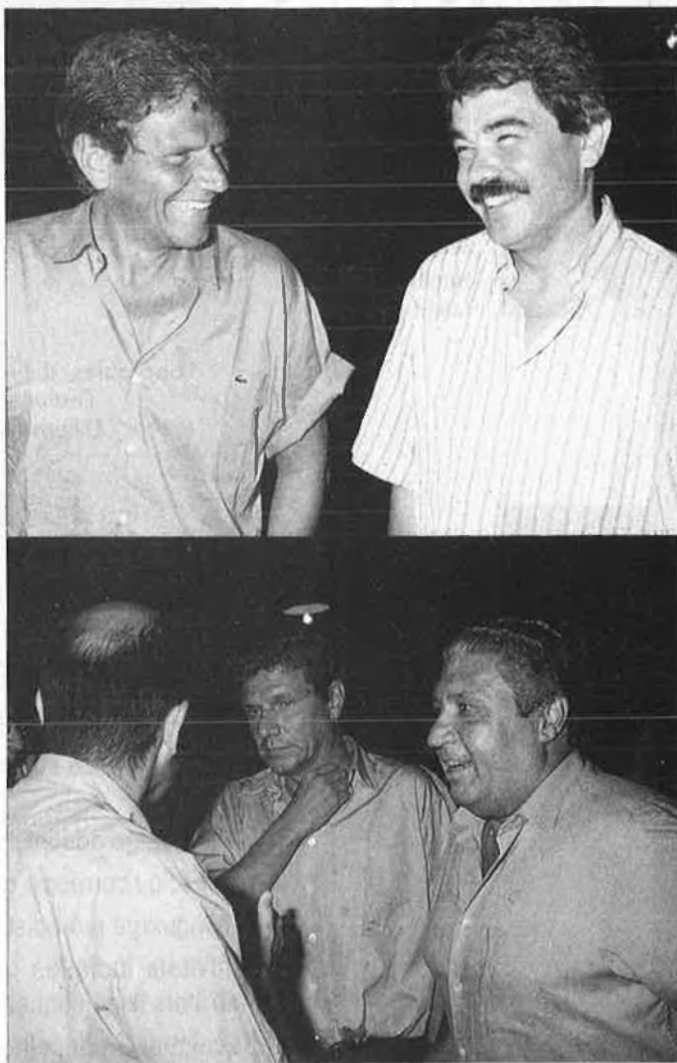
Penúltim curs : assignatures pendents

Tornem a escola. És el penúltim curs abans de la llicenciatura olímpica. Sobre el pupitre hi ha encara les assignatures pendents del juny. Candidats a alcalde, pànic dels conductors, projectes encallats i nomenaments amb retards.

Maragall i companyia han recuperat l'optimisme. Abans de fer vacances temien una tardor molt dura, i ara tornen fregant-se les mans i esperant que l'equip olímpic de CiU continuï en baixa forma esperant el candidat. "Estan donant un espectacle trist, a hores d'ara, i ho tindran molt malament" Són paraules d'un col·laborador de l'alcalde, que reflecteixen l'estat d'ànim de l'equip socialista. De tota manera, i malgrat les negatives repetides de Roca i Cullerell, Pujol no vol allargar-ho i anuncia la seva traca particular per a les Festes de la Mercè. Començarà molt més que la Festa Major, aquest 24 de setembre, si CiU acaba dient el nom del conseller (Molins o Alavedra) que plantarà cara a Maragall per entrar per la porta grossa a la Casa Gran. Ara negocien els *serrells*, les compensacions, i el més probable és que una vegada batejat l'aspirant, s'hi aboquin totes les patums al costat (Roca inclòs) per fer oblidar aquest estiu d'incerteses. Després d'un any discutint si és convenient o no que els temes d'organització dels Jocs siguin utilitzats en la campanya més llarga de les de l'alcaldia barcelonina, bo serà que els dos candidats ens confirmin aviat que sí, que sí que ho utilitzaran. No sabrien de què parlar, en cas contrari.

Aquesta és una assignatura pendent d'aquest penúltim curs a l'era pre-olímpica, però n'hi ha moltes més.

Un interrogant que creixerà com un bolet d'aquesta tardor és saber, per exemple, en què es tradueixen a l'hora de la

Dalt, Maragall, l'etern candidat. Baix, tres candidats amb possibilitats.

veritat els majors poders olímpics de Martí i Jusmet, etern delegat del Govern a Catalunya. Estava a punt de plegar fa setmanes, però a Madrid l'han convençut amb promeses vistes al 92 perquè s'hi quedi. Hi ha qui el feia responsable dels intents de restar poders a Maragall, quan Madrid pretenia un comissari per al COOB entre el tàndem format per Abad i

l'alcalde. Solana va dir un dia que tot estava ja lligat i ben lligat, descartant canvis al COOB, i per tant és una incògnita saber des d'on articularà Jusmet ara la seva influència olímpica.

Hi ha més qüestions. Falta trobar un executiu per a la Taula de treball olímpica. És un dels últims macro-organismes creats, i consisteix a reunir cada quinze dies l'alcalde,

el president del Holding Olímpic (Santiago Roldan), el conseller delegat del COOB (Josep Miquel Abad), el secretari d'Esport de la Generalitat (Josep Lluís Vilaseca), el secretari d'Estat per a l'esport (Javier Gómez-Navarro) i el president del COE (Carles Ferrer Salat). Allà peten la xarrada sobre temes comuns, i, si s'han de barallar, és el millor lloc per fer-ho, perquè precisament per a això es van inventar aquestes reunions. Es tracta d'evitar que les comissions permanents del COOB, on pràcticament hi ha els mateixos que a la taula, degenerin amb discussions polítiques o institucionals.

Doncs bé, hi ha un càrrec a l'aire, el del vice-president executiu d'aquesta Taula de treball, des que Albert Vilalta (Ferrocarrils de la Generalitat) va dir que no. Ramon Boixadós, l'ex-president de Renfe que ha convertit mig Poble Nou en Vila Olímpica en cosa de mesos, era l'home escollit abans de vacances, i se suposa que un dia d'aquests poden fer-ho oficial, si tots plegats no estan enfeïnats preparant la pre-pre-campanya.

Comença la tardor de les obres, anunciant l'hivern de les inauguracions i la primavera dels colps de colze. Per als barcelonins hi ha assignatures molt més pendents que totes aquestes decisions polítiques. Comprovar si els famosos cinturons alleugereixen el trànsit, esquivar supermultes i aprendre totes les combinacions de metro. Ara es paga més automàticament que mai, i funciona més o menys com sempre.